

120.**Zákon ze dne 18. března 1921,**

kterým se vydávají předpisy o poskytování vyživovacího příspěvku rodinám osob vykonávajících činnou službu vojenskou.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Rodinám občanů, podléhajících branné povinnosti ve smyslu ustanovení branného zákona ze dne 19. března 1920, čís. 193 Sb. z. a n., kteří v československé branné moci mimo případ mobilisace:

1. konají presenční službu vojenskou nebo vykonávají v době přechodné činnou nebo další činnou službu vojenskou podle § 61 branného zákona,

2. jsou povoláni k vyjímečné činné službě vojenské podle § 27 branného zákona,

3. jsou povoláni k vojenskému výcviku podle § 20 a § 62, odst. 2., nebo ke cvičení ve zbrani podle § 22 zákona branného, pokud nenáleží k vojenskému stavu z povolání,

poskytuje se státní vyživovací příspěvek podle dalších ustanovení tohoto zákona.

§ 2.

Za členy rodiny ve smyslu § 1 pokládají se osoby, které mají podle ustanovení všeobecného občanského zákona proti povolání nárok na alimenty.

§ 3.

Nárok na vyživovací příspěvek přísluší manželce a manželským dětem osob uvedených v § 1, bod 1., tohoto zákona, byl-li sňatek uzavřen bez úředního povolení potřebného podle § 36 branného zákona, nebo vzdala-li se manželka se souhlasem manželovým nároku tohoto před uzavřením sňatku prohlášením řádně ověřeným.

§ 4.

Nárok na vyživovací příspěvek přísluší členům rodiny k vojenské službě povolání jen tehdy, byli-li v době, kdy povolání nastoupil službu vojenskou, nemajetní a k výdělků nezpůsobilí, a byla-li výživa jejich podstatně závislá na pracovním příjmu povolání a povoláním tím je ohrožena.

§ 5.

Ustanovení §§ 3 až 9 zákona ze dne 23. září 1919, čís. 530 Sb. z. a n., a § 40 zákona ze dne 20. února 1920, čís. 142 Sb. z. a n., platí obdobně i ve příčině tohoto příspěvku.

§ 6.

Zákon ze dne 21. července 1908, čís. 141 ř. z., o státním vyživovacím příspěvku příslušníkům osob, které byly povolány ke cvičení ve zbrani, pokud se týče k vojenskému výcviku, a ustanovení § 1, čís. 1., zákona ze dne 23. září 1919, čís. 530 Sb. z. a n., o státním příspěvku vyživovacím, pokud se jím nepřiznává nárok na vyživovací příspěvek příslušníkům osob, konajících zákonnou službu presenční, se zrušují.

§ 7.

Zákon má účinnost od 1. ledna 1921 a pozbude účinnosti dne 31. prosince 1921.

Provede jej ministr vnitra ve shodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

121.**Zákon ze dne 17. března 1921,
upravující starší smlouvy o těžbě dříví.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(¹) Majitelé (vlastníci, uživatelé) lesů, kteří jsou zavázáni v hospodářském roce 1920/21 ponechat těžbu dříví, neb přenechat výtěžky jejich za úplatu smlouvenou před 1. lednem 1919, mohou ji pro tento hospodářský rok zvýšiti na peníz přiměřený průměru cen, jichž lze docíliti v tomto hospodářském roce za hrubou hmotu dřevní stejného druhu a jakosti v lesích obdobné polohy.

(²) Pokud v den vyhlášení tohoto zákona platí budou kalkulační ceny stanovené československou komisí dřevařskou, budiž přiměřenost posuzována podle těchto cen.

(³) Za hospodářský rok 1920/21 počítá se doba od 1. října 1920 až do 30. září 1921.

§ 2.

(¹) Posuzuje-li se přiměřenost úplaty, budiž přihlíženo i k vedlejším smluvním závazkům stran, jako jsou: vymíněné dodávky dřeva, povinnost zřídit, udržovati nebo přenechat různá zařízení a podobně, jakož i k cenám, za které k těžbě oprávněný dříví prodával.

(²) Provedl-li oprávněný k těžbě neb jejím výtěžkům zařízení usnadňující těžbu a dopravu dříví, jichž užitek ještě trvá, budiž při posuzování přiměřenosti úplaty připočtena hodnota tohoto

užitku pro hospodářský rok 1920/21 k upravované úplatě, nejvýše však částkou skutečných nákladů zařizovacích určenou v poměru celkového množství dříví, pro něž zařízení bylo zřízeno, k množství dříví, jež má být vytěženo v tomto hospodářském roce.

§ 3.

Nedohodnou-li se strany jinak, platí o zvýšené úplatě všechna ustanovení o úplatě původní.

§ 4.

(¹) Majitel lesa, domáhající se zvýšení úplaty pro hospodářský rok 1920/21 podle tohoto zákona, oznámí druhé straně smluvní do 6 týdnů po dnu, kdy tento zákon nabude účinnosti, doporučeným neb na potvrzení dodaným dopisem částku požadovaného zvýšení úplaty, jinak nárok jeho pro tento rok zaniká.

(²) Nedojde-li do 14 dnů od doručení oznámení druhé smluvní straně její odpověď, pokládá se její mlčení za souhlas s požadovaným zvýšením, byla-li v oznámení na tento následek výslovně upozorněna.

(³) Doručuje-li se oznámení a odpověď poštou, doporučenými dopisy, nepočítají se dny poštovní dopravy do lhůt.

§ 5.

(¹) Nedohodnou-li se strany o oznámeném zvýšení úplaty ani výslovně, ani mlčky (§ 4), jest na majiteli lesa, aby navrhl rozhodnutí soudní.

(²) Návrh budiž podán u sborového soudu I. instance (sedrie), v jehož obvodu les zcela nebo z větší části leží, nejdéle do 12 týdnů ode dne účinnosti tohoto zákona. Poštovní doprava se do lhůty nezapočítává. Opožděné návrhy odmítne soud z moci úřední.

(³) Podáno budiž tolik stejnopisů návrhu, aby po jednom mohlo být doručeno každému z odpůrců a mimo to jeden mohl být podržen u soudu.

§ 6.

K žádosti majitele lesa jest povinna druhá strana dříve, než počne dříví odklízeti z lesního pozemku, na němž vyrostlo, složit u příslušného soudu jistotu ve výši, kterou určí s konečnou platností soud (§ 5, odst. 2.) podle volného uvážení, hledě k přiměřené úplatě stanovené v § 1.

§ 7.

Pokud v zákoně tomto není nic jiného stanoveno, postupuje soud podle zásad řízení nesporného. O výši jistoty podle § 6 rozhoduje samosoudce, o přiměřenosti úplaty rozhodne soud v senátě. O útratách, kolcích a poplatcích platí předpisy pro soudní řízení sporné.

§ 8.

(¹) Úplata upravená podle tohoto zákona pro hospodářský rok 1920/21 platí i pro další hospodářské roky smluvní doby; stranám je však volno domáhati se v kterémkoli z těchto roků zvýšení, pokud se týče snížení úplaty.

(²) O úpravě této platí obdobně předchozí předpisy s tou změnou, že při § 1, odst. 2., rozhodný jest 1. říjen toho kterého hospodářského roku a že návrh na úpravu úplaty jest oznámiti druhé smluvní straně do konce prosince a návrh na rozhodnutí soudní jest podati do konce ledna tohoto hospodářského roku (§ 1, odst. 3.).

§ 9.

(¹) Je-li důvodná obava, že lesní plochy vykácené na základě smluv, z nichž zvýšená úplata plyne, nebudou řádně a včas zalesněny může ministerstvo zemědělství uložiti oprávněnému k těžbě neb jejím výtěžkům, aby složil u berního úřadu v sídle sborového soudu I. instance jmenovaného v § 5, odst. 2., přiměřenou část zvýšené úplaty jako záruku, že zalesňovací práce budou řádně a včas provedeny.

(²) Částku tu uvolňuje ministerstvo zemědělství podle postupu zalesňovacích prací.

§ 10.

Zákon tento nabývá účinnosti 21. dnem ode dne, kdy bude vyhlášen; provede jej ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem zemědělství, obchodu a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.